

Kantajia, muotinpitäjiä, postipoikia lasitehtaan pottiuunin ympärillä

Olemme paikassa, jossa on kantajia, muotinpitäjiä, nuorempia ja vanhempia postipoikia, nuorempia ja vanhempia lasinpuhaltajia ja mestareita. Olemme Kumelan lasitehtaassa Riihimäellä.

Tehdas ei ole vastasyntynyt, vaan perustettu jo 34 vuotta sitten. Tällöin päättivät kolme Kumelan veljestä Oiva, Ilmari ja Toivo lyöttäytyä yhteen ja yrittää omin neuvoin. He olivat kaikki alan ammattimiehiä, lasimaalareita ja kaivertajia. Ammatti oli tullut perintönä isältä. Veljeksistä on Oiva nykyään

toimitusjohtajana ja Ilmari teknillisenä johtajana.

Ikuinen tuli palaa

Alkupäivistä pitäen tehdas on kehittynyt ja kasvanut huomattavasti ja tällä hetkellä henkilökuntaa on 115. Omavaraisuuteen pyrkiminen on ollut leimaa antavana Kumelan veljesten toiminnassa. Niinpä tehtaassa on oma metalliverstas, jossa valmistetaan lasitöiden tekemiseen tarvittavat muotit, erikoissakset ja erikoiskoneet esim. lasin hiomiseen. Siellä työskentelee viisi miestä. Omassa "leipomossa" tehdään mm. suuret lasinsulatusupokkaat ja lisäksi kaikki erikoissavesta valmistetut kivet, jotka kestävät kuumuutta halkeilematta heti alussa. Upokkaan valmistus on sinänsä näkemisen arvoinen tapahtuma, sillä se kuumennetaan valmiina 1000 asteen lämpöiseksi sitä varten varatussa uunissa. Sitten seitsemän miestä nostaa sen metallirattaille ja kuljettaa hissillä ylös uuniin, jossa palaa ikuinen tuli. Savi, somotti, tuodaan yleensä Englannista tai Saksasta.

Tehtaassa työskennellään neljässä verstaassa, joissa kussakin on noin seitsemän työntekijää alkaen kantajasta mestariin. Näiden lisäksi on vielä pikkutyöryhmiä, joissa on miehiä vähemmän. Lasiesineiden jälkikäsittelyn hoitavat särmäämö, hiomo ja lasimaalaamo ja vasta kaikki nämä osastot läpikäytyään esineet ovat valmiita pakkaamoon ja lähetettäväksi myyntiin.

Toimitusjohtaja Oiva Kumela ihalle vastavalmistunutta mallia, sokerikkoja, johon on somasti yhdistetty hopeaa uudella valumenetelmällä. — He

Isaita pojalle

— Isoisäni oli lasinsulattaja, isäni lasinpuhaltajamestari ja niin ammatti siirtyi myös minulle, sanoo lasinpuhaltajamestari Veikko Pekkola. — Enpä enää osaisi ammattia vaihtaa ja pidänkin siitä melkoisesti, 25 vuotta on lasin hyväksi vierähtänyt. Harrastuksia minulla on työn lisäksi melkoisesti. Olen mm. Työväen Mieskuoron johtaja ja toimin musiikkiopiston johtokunnan puheenjohtajana. Mehiläishoito vie aikani tarkkaan kesäkausina, sillä minulla on 15 yhdyskuntaa.

Jätimme Pekkolan muotoilemaan jälkiruoka-astiaa ja katelimme, kuinka Ilkka Aalto sai aikaan kauniita sinisiä kolpakoi- ta. Hän on ollut alalla seitsemän vuotta ja kerran vapaa-aikanaan huvikseen harjoitellaan ja kokeillessaan loi etusivun kuvassamme näkyvät hirvet. Italialainen Armando Jacobinohan on itse asiassa aatteen läpiviejä Kumelan tehtaassa. Hänen lasieläimensä ovat muodostuneet erittäin suosituksi myyntiartikkeliksi.

— Useimmat malleistamme ovat taiteilija Sirkku Lehtosen tuotetta ja hiontamestari Toivo Karjalainen on suunnitellut monet hiontamallimme, kertoo tehtaassa toimitusjohtaja Oiva Kumela. Uusin mallimme on uudella hopeatehtaitten valumenetelmällä valmistettu sokerikko ja kermakko, joissa on metallin ja lasin yhdistelmä. Tällä alalla on pidettävä jatkuvasti huoli siitä, että kehitytään, sillä yleisön maku muuttuu pian ja se haluaa uutta ja erikoisempaa eri tyyli- llä valmistettua. On pysyttävä ajan tasalla. — He

Hieman puhalletaan, jotta jälkiruokamallin pohja pysyisi kauniin muotoisena. Kuvassa lasinpuhaltajamestari Veikko Pekkola. — He